מאורות אל העבר

כז כסלו תשכז | 10/12/1966

"בכל עת הייתי דומה כמי שנולד בירושלים" (נובל לעגנון)

"מעשה ובא אצלי המיופה כוח השוודי ובישרני שזיכתה אותי האקדמיה השוודית בפרס נובל. בירכתי בשם ומלכות כדין השומע שמועה טובה לו ולאחרים, ברוך הטוב והמיטיב. הטוב, שנתן האל הטוב בלב חכמי האקדמיה המפוארת לזכות סופר מסופרי לשון הקודש בפרס הגדול והנכבד. והמיטיב, שהיטיב עמי שבחרו בי". נאומו של הסופר ש"י עגנון, האזרח הישראלי הראשון שזכה בפרס נובל (לספרות), נישא ביום כ"ז כסלו תשכ"ז (10.12.1966), והיה רצוף – כדרכו של הסופר הגדול – במשלב לשוני מרהיב של ישן וחדש, של שנינות ושל ביטויים מן המקורות. תיאור לידתו בפני המתכנסים לטקס בשטוקהלם: "מתוך קטסטרופה היסטורית שהחריב טיטוס מלך רומי את ירושלים וגלה ישראל מארצו, נולדתי אני באחת מערי הגולה. אבל בכל עת תמיד דומה הייתי עלי כמי שנולד בירושלים", הפך את נאומו לאחד הידועים בתולדות המדינה. רבים שמחו על ההכרה הבינלאומית בעגנון, שהחל בכתיבתו בהיותו בן חמש עשרה, והביא לקורא בארץ ובעולם את ההווי והפולקלור היהודי לדורותיו. לצידו של עגנון, קיבלה את הפרס נילי זק"ש, המשוררת היהודייה־גרמנייה שהרבתה לתאר בכתביה את מוראות השואה.

עגנון בצעירותו. מאת לא ידוע - ויקפדיה, נחלת הכלל

לאירועים נוספים בקרו אותנו:
history.orot.ac.il